טורי מאירוב גור (אברהם)
172771
בן שרה ושאול
נולד ב- כ״ט שבט תרצ״א 16.2.1931
התגייס לצה״ל ב- 1948
שרת בגדוד ״ברק״ (12)
נפל ב- ה׳ תמוז תש״ח 12.7.1948
בקרב על סגירה.

Scanned with CamScanner

מאירוב גור (אברהם),

בן שרה ושאול, נולד ביום כ"ט בשבט תרצ"א (16.2.1931) בקבוצת כנרת. גדל בטבע, נשם מילדותו את אוויר החירות וספג את רוח המסירות לארץ ולכנרת הן בקבוצה, שנקראה "אם הקבוצות", והן במשפחתו, שבניה היו בין מייסדי ה"הגנה", מטפחיה ופעיליה. היה יפה-תואר, בריא, חזק בגופו וזריז, ער, תאב דעת ולימוד, תמים ונבון. בעל רצון חזק, עז ונמרץ אך גם שקול, מתפרץ וגם צנוע! גלוי פנים ולב! דרוך לכל פעולה הדורשת מאמץ, בעבודת המשק, בבית- הספר, במשחק, בספורט, בפעולות-הנוער וב"הגנה", בעל רגשות ויצרים עזים ופורצים, וחוש דק מן הדק לאמת ולצדק. חבר נאמן ומסור ללא גבול וחשבון, ממעט בדיבורים ובצורות-נימוסים מקובלות. "בלתי-מהוקצע", אך עדין ורגיש ביסודו. ער ונלהב למוסיקה, כולו תוסס חיים, עליז ושובב, לוהט ונלהב ומדביק חבריו בלהטו. בחור שאינו מסוגל לשאת מנוחה של אי-עשייה, עד כדי חוסר סבלנות.

בימי מלחמת-העצמאות לאחר החלטת עצרת האו"ם ב-29.11.1947 על חלוקת הארץ לשתי מדינות, דרש וחזר ודרש לשתפו בקו האש על אף גילו הצעיר (בן 17). משסופח לכיתת הפל"ם השתתף בפעולות קרביות רבות: בקרבות על צמח, במשלטי גשר וטבריה, בדגניה, בפעולת-הגמול בסביבת בית קשת, בפעולת סיור מעבר לירמוק, בעין גב - ובמצבים קרובים לייאוש לא ידע פחד ורתיעה, עודד את חבריו והשרה עליהם וגם על הבוגרים ממנו מביטחונו בניצחון. חברו בו במזיגה מופלאה תום של נער ואחריות של בוגר. בימי ההפוגה הראשונה לא יכול היה לשאת את השלווה שהשתררה בעמק-הירדן אחרי הקרבות העזים, ועל אף האיסור מצד מפקדת המקום, כשהוא לוהט ברצון-הקרב ובאש-הנקמה על חבריו שנפלו - עזב יחד עם ידידו את עמק-הירדן והתנדב לגדוד "ברק" בחטיבת "גולני". הוא השאיר פתק למפקדת כנרת, בו הצטדק על "פריצת-גדר" זו, וזו לשון הפתק: "למפקדה, שלום! אני מצטער שאני מוכרח לפנות אליכם בדרך הכתב ולא בדיבור ישיר. החלטנו לצאת. לא בקלות החלטנו לצאת בדרך ההסתלקות. תמיד התנגדנו לדרך זו ואנו מקווים שלא רבים ילכו בדרכנו זאת, אולם הרגשנו שאנחנו מוכרחים ללכת ואתכם הסליחה. לו היינו רואים איזו תקווה שהיא לסדר את העניין על-ידי משא-ומתן ישיר, הינו עושים זאת. הננו מוכנים לשאת בתוצאות הליכה זו. בידכם להטיל עלינו עונש כרצונכם- ובצדק. אבל זכרו שלא ברחנו מהחזית, אלא להיפך! אנחנו מקווים להתראות אחרי המלחמה. ושוב אנחנו מבקשים את סליחתכם!!! בניכם גור ויעקב".

גור נפל בעמדה קדמית בקרבות הקשים עם צבא קאולקג', באזור סג'רה, ביום ה' בתמוז תש"ח (12.7.1948). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בקבוצת כנרת.

לאחר נפלו, שינה אביו, שאול מאירוב, מראשי ה"הגנה", את שמו לשאול אביגור.

Scanned with CamScanner

"הם החזיקו מעמד" (ימי המערכה על סג'רה)

תקופת 'התפוגה הראשונה', שנמשכה ארבעה שבועות (11 ביוני עד 9 ביולי 1948), העניקה לחטיבה פסק זמן שנוצל להתארגנות, לאימונים, לקליטת חיילים חדשים, למנוחה ולהכשרת מפקדי-כיתות.

ב-9 ביולי 1948 נתחדשו פעולות האיבה בכל הארץ והחלו 'קרבות עשרת הימים' (9.7.48 עד 19.7.48), שהסתיימו עם חתימת הסכם ח'חפוגה השניה' לפרק זמן בלתי-מוגבל. במשך 'עשרת הימים' השתתפו חיילי חטיבת גולני, בו זמנית בכמה גזרות, במשימות הגנה ותקיפה גם יחד. לוחמי גדוד 'גדעון' נטלו חלק בשני מבצעים התקפיים גדולים של חזית א' (חזית הצפון) - מבצע 'דקל' בגזרת שפרעם - נצרת ומבצע 'ברוש', שמטרתו היתה עקירת הכוח הסורי בראש הגשר במשמר-הירדן. באותה עת ניהלו חיילי גדוד 'דרור' בגזרת ג'נין - הגלבוע קרבות קשים נגד התקפת חיל המשלוח העירקי. ואילו חיילי גדוד 'ברק' ניהלו בגזרת סג'רה קרבות קשים לבלימת התקפות 'צבא ההצלה' של קאוקג'י.

המערכה על סג'רה (יולי 1948) היתה הארוכה, הקשה ורבת-האבידות ביותר במהלך 'קרבות עשרת הימים'. בלילה שבין ה-9 וה-10 ביולי 1948 כבשו לוחמי 'ברק' את כפר-סבת (שדה אילן כיום), ממזרח לסג'רה, ואת משלט המשטרה מצפון למושבה. למחרת נאלצו חיילי הגדוד לנטוש את המשלט בשל התקפות כבדות של 'צבא ההצלה', שנסתייע בתותחים ובמרגמות. זו היתה פתיחה למערכה כבדה, שנמשכה שמונה ימים רצופים (11 עד 18 ביולי 1948). הלחץ היה גדול במיוחד על מגיני המשלטים בחזית הצפון-מזרחית: 'משלט המשטרה', 'משלט גבעות טורען', 'המשלט הצפוני', 'המשלט המערבי' ו'משלט התירס'.

במערכה על סג'רה התעלו לוחמי החטיבה לשיאים חדשים של אומץ לב, עקשנות, התמדה, דבקות במטרה ואחוות לוחמים. להוציא מספר פעולות לילה יזומות של 'מחלקת הקומנדו' של גדוד 'ברק', שביצעה התקפות-נגד, ופשיטות בעומק קווי האויב, היתה המערכה הגנתית באופיה, מול עדיפות האויב באמצעי-לחימה ובעוצמת אש.

מרגמות 3 אינץ' - תריסר פגזים בדקה...

Scanned with CamScanner

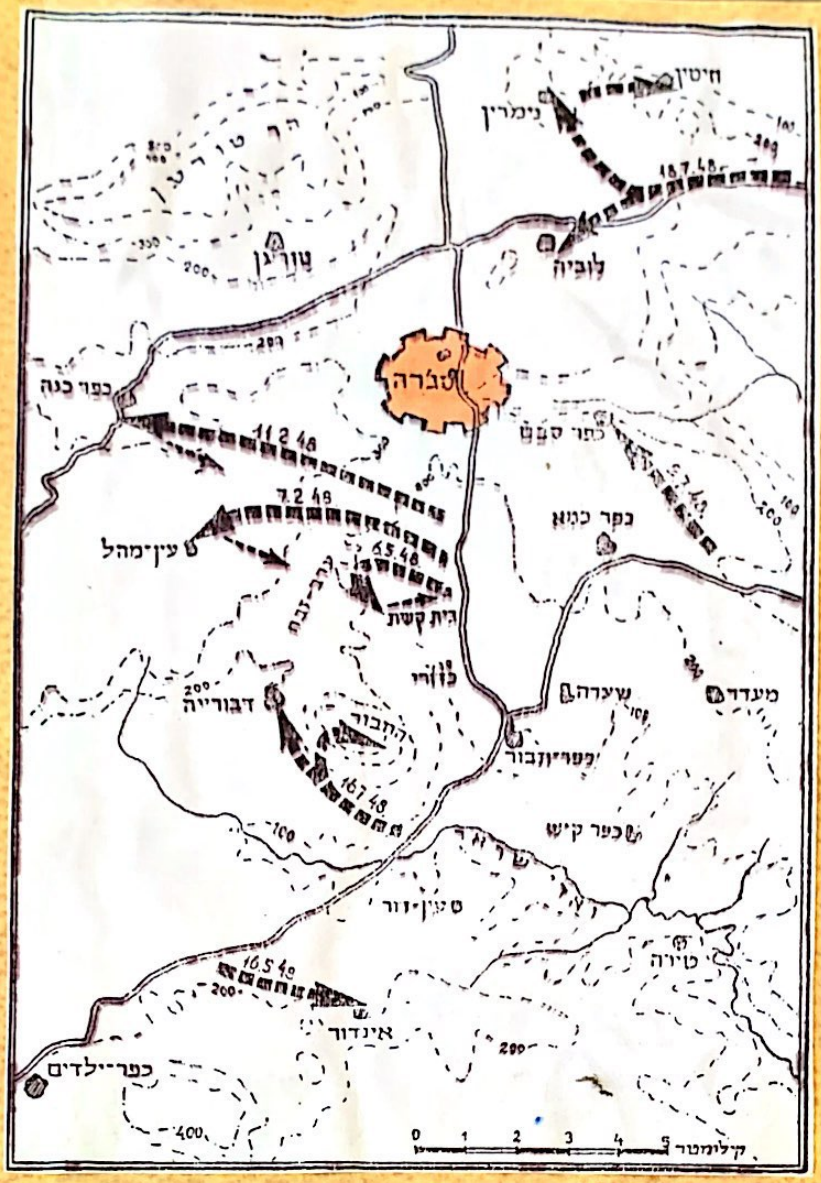

בונקר הלוחמים – החפ"ק של סג'רה.

Scanned with CamScanner

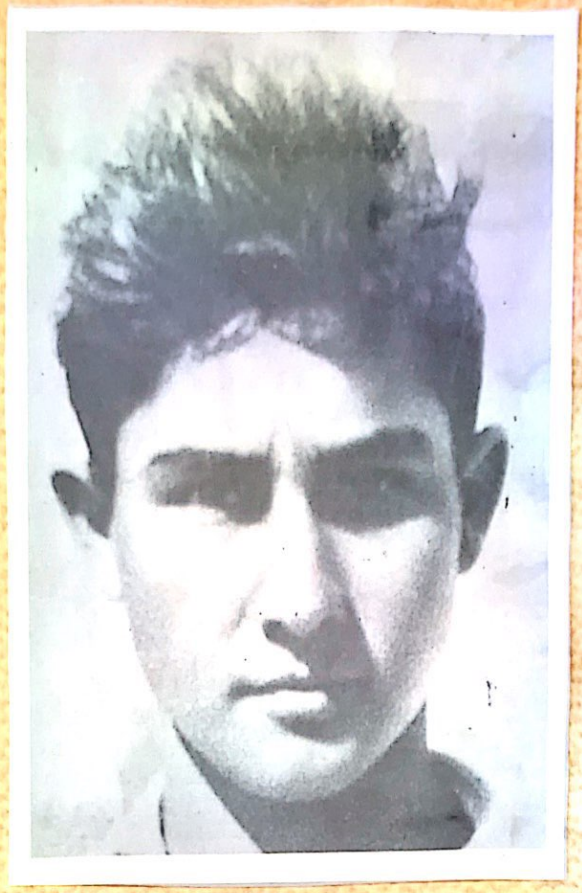

אַבְרָהָם (גור) מֵאִירוֹב

בן שרה ושאול אביגור

נִגְמַל נַעֲרֵנוּ לְאוֹר וְלִתְכֵלֶת.
נוֹעַד, נַעֲרֵנוּ, לְשֶׁבַע יָמִים.
נַעֲרֵנוּ הַגָּא, נַעֲרֵנוּ בְּרוּשׁ-יֶלֶד
אֵיךְ זָנַק מִגֹּל חֶרְמֵשׁ-הַדָּמִים
הָיָה נַעֲרֵנוּ - כְּצוּק הַגִּלְבּוֹעַ,
הָיָה כְּמֵעוּף נְשָׁרָיו בֶּאֱדֶר -
אַמִּיץ וְנוֹעָז וְגָבוֹהַּ - גָּבוֹהַּ
עַד אַחֲרוֹן רְגָעָיו מִגֹּל הַצָּר.

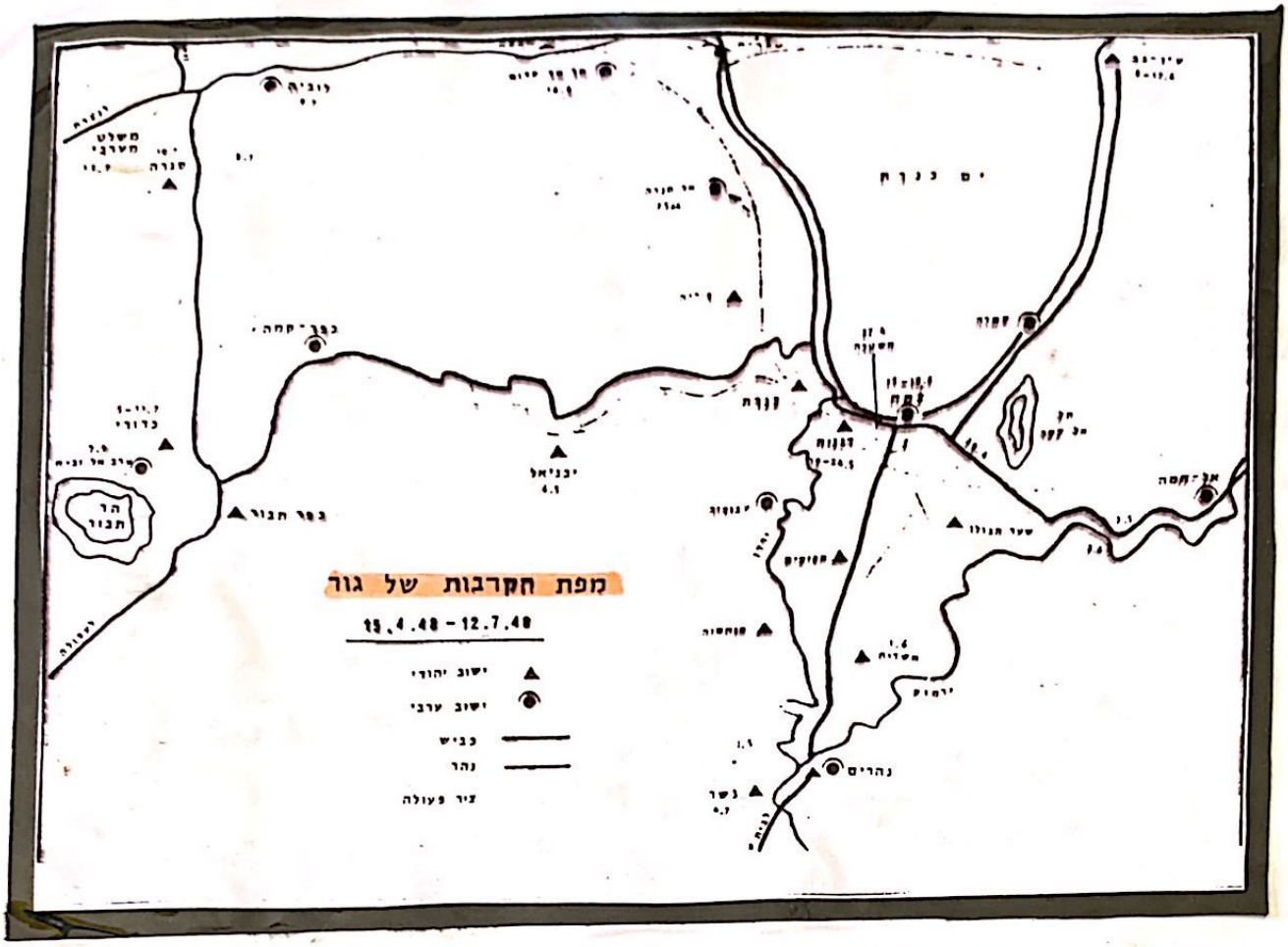

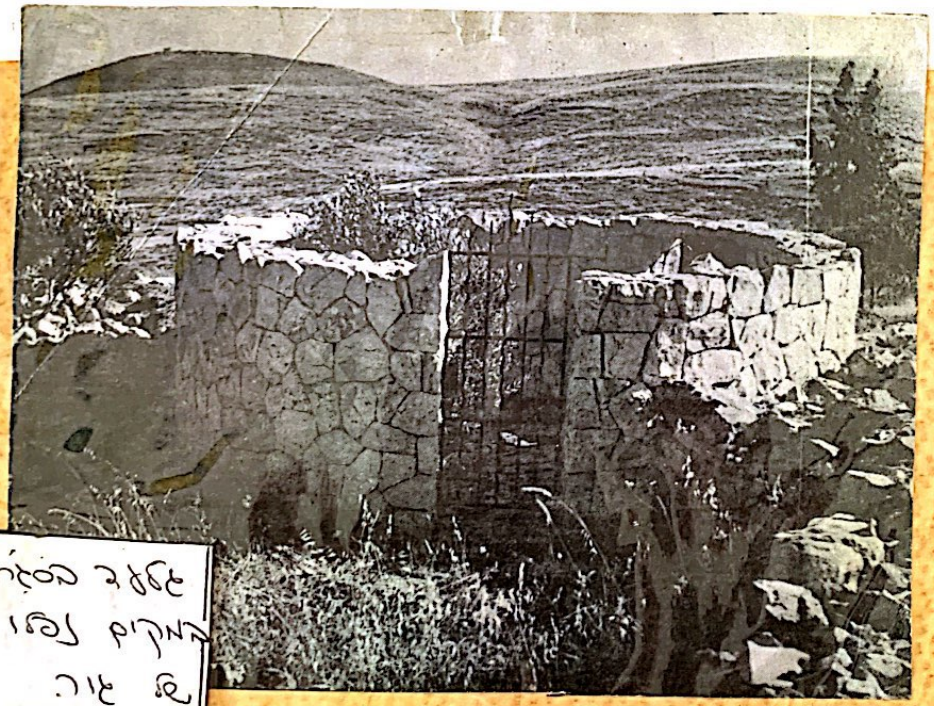

גלעד בסגרה
במקום נפלו
של גור.

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתַן לוֹ אֱלֹהִים
וְנָתְנוּ לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ קוֹמָתוֹ וְאֹפֶן חִיּוּכוֹ
וְנָתַן לוֹ הָאָרִיג
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ הֲהָרִים
וְנָתְנוּ לוֹ כְּתָלָיו
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ הַמַּזְלוֹת
וְנָתְנוּ לוֹ שְׁכֵנָיו
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ חֲטָאָיו
וְנָתְנָה לוֹ כְּמִיהָתוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ שׁוֹנְאָיו
וְנָתְנָה לוֹ אַהֲבָתוֹ
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ חַגָּיו
וְנָתְנָה לוֹ מְלַאכְתּוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתְנוּ לוֹ תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה
וְנָתְנוּ לוֹ עוֹרוֹנוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שֶׁנָּתַן לוֹ הַיָּם
וְנָתַן לוֹ
מוֹתוֹ.

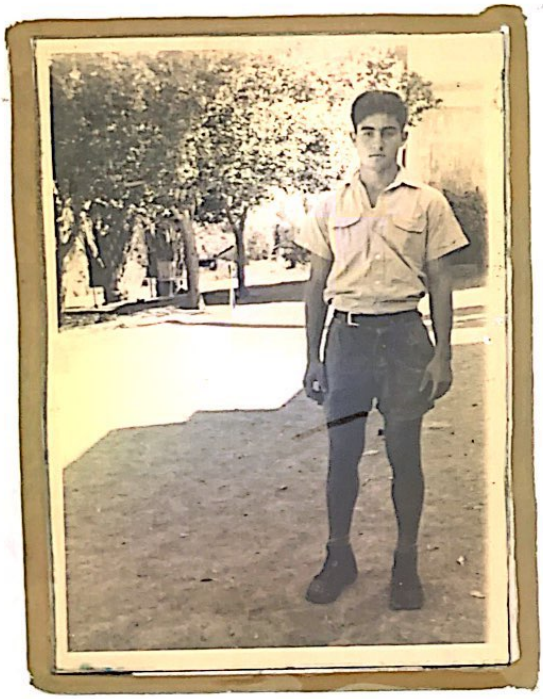

Scanned with CamScanner

גור מאירוב
עם חברו בן
בערתי.

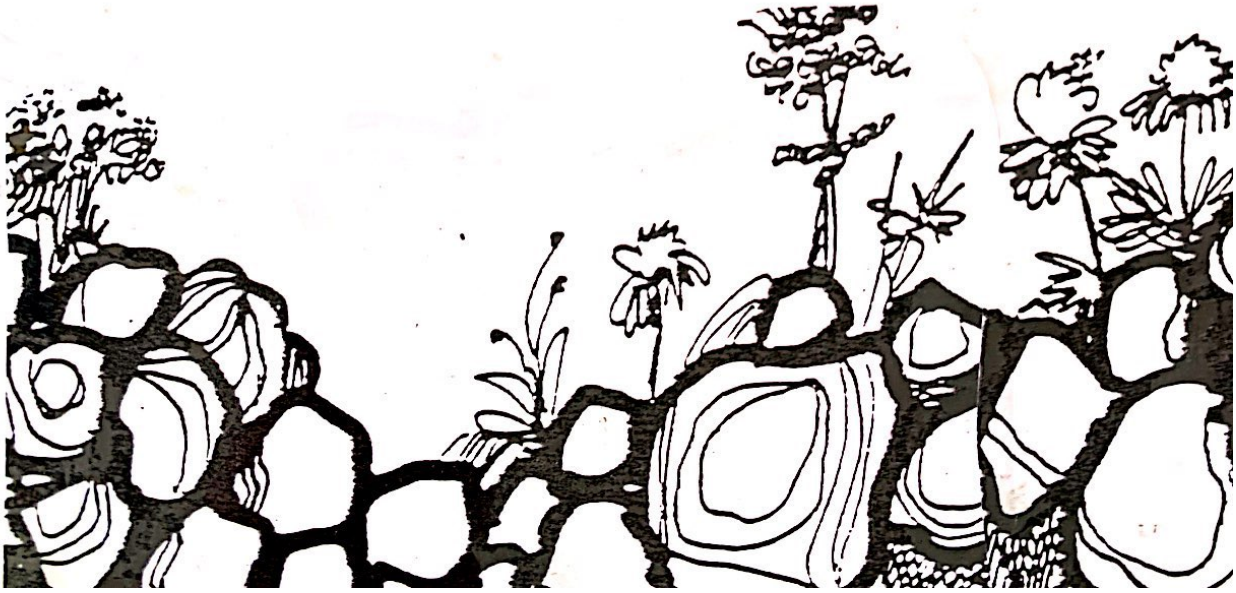

Scanned with CamScanner

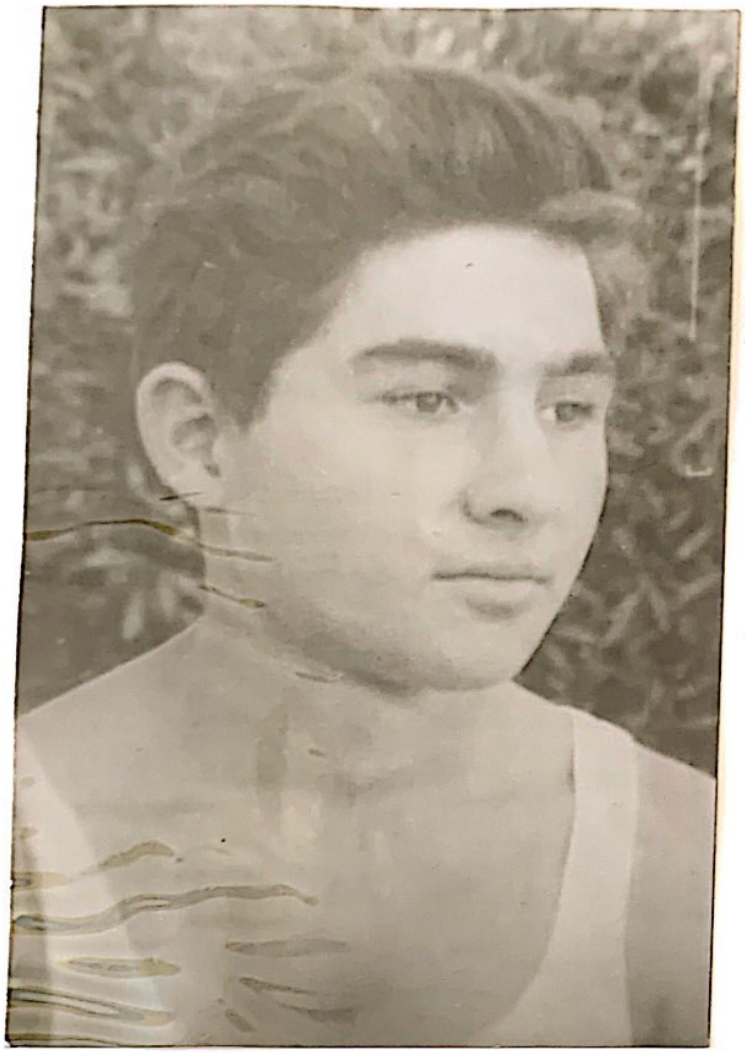

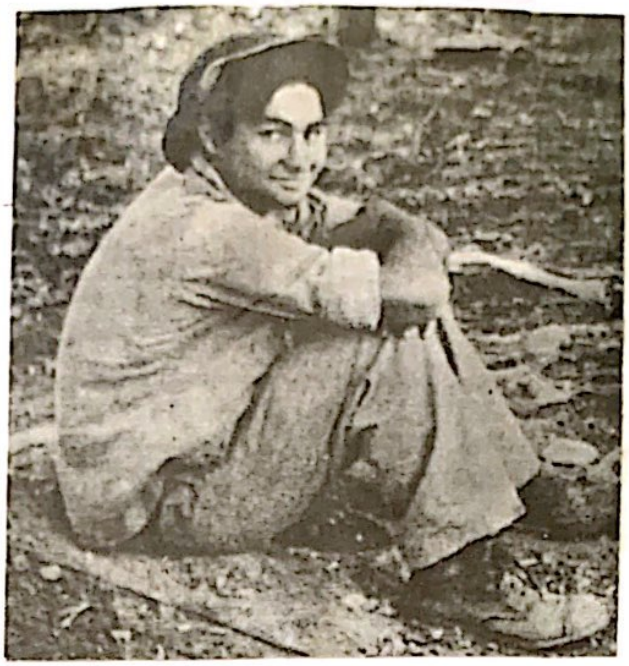

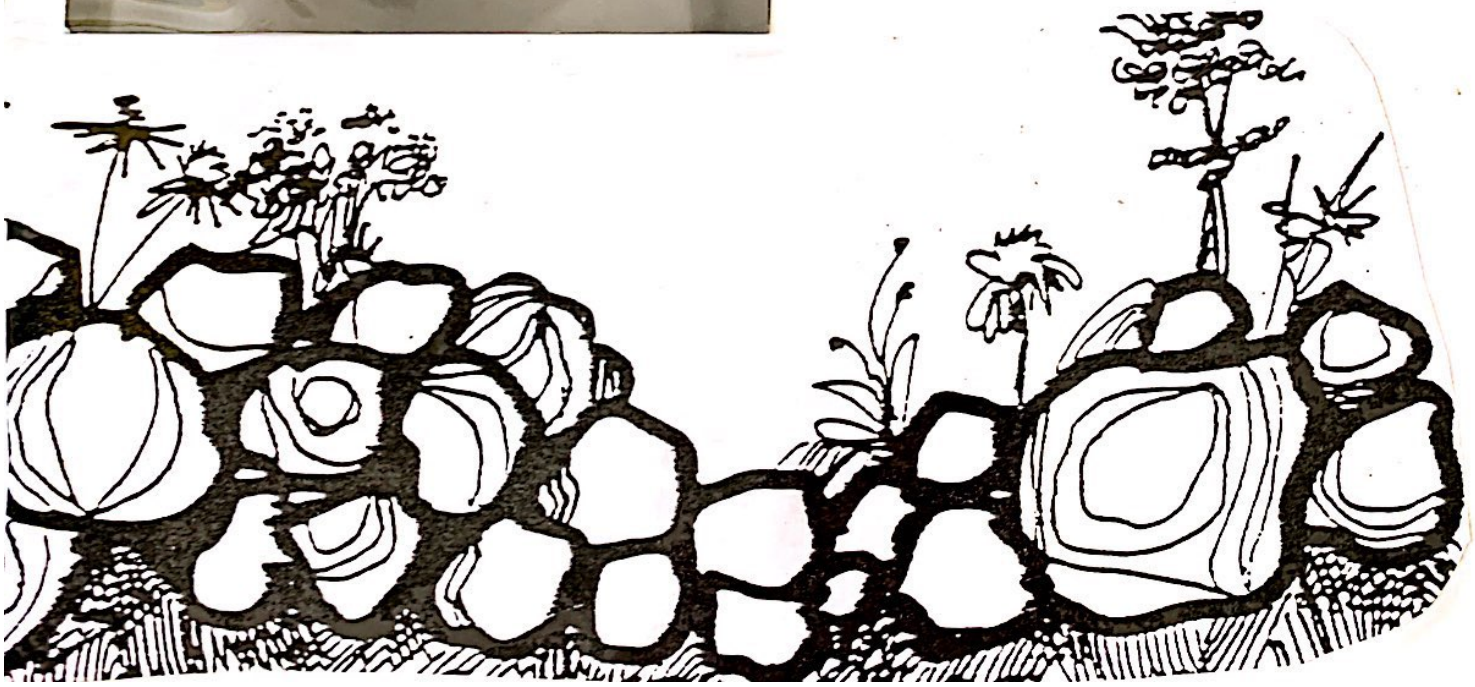

Scanned with CamScanner

שלושת החברים מכנרת
בני 17-18 שנפלו
במלחמת השחרור.

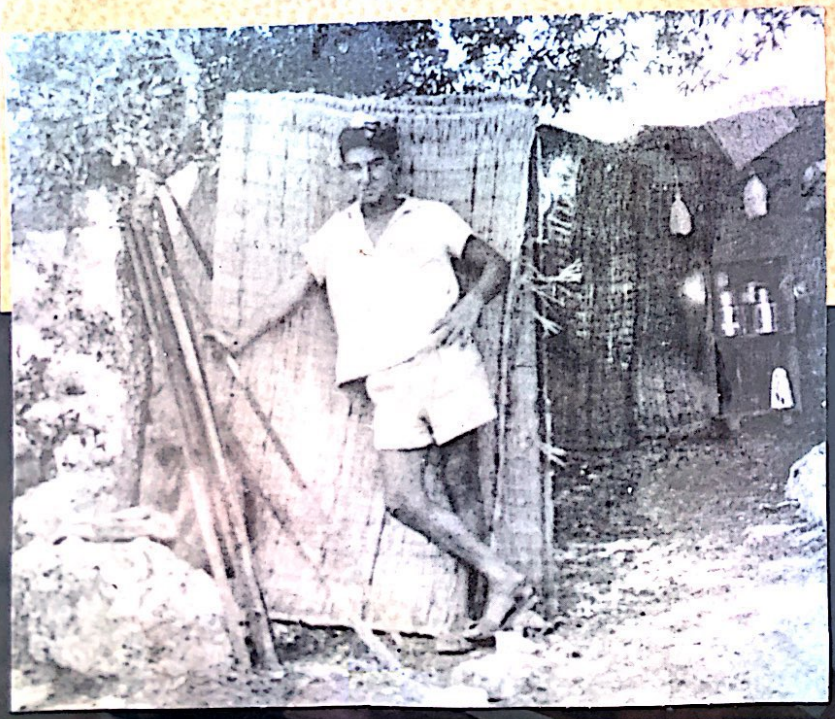

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

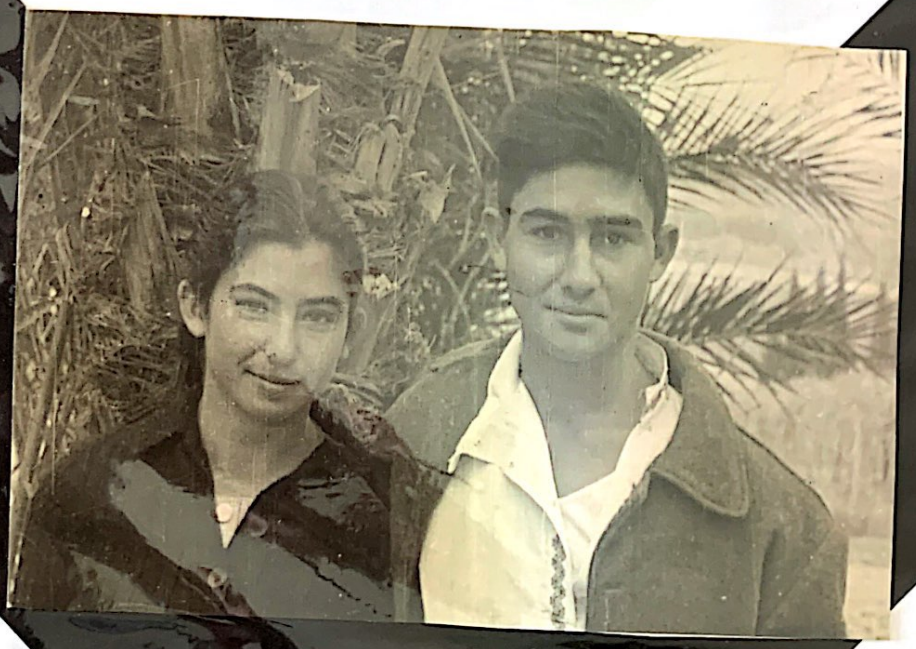

Scanned with CamScanner

לבכות, לחייך ולשיר

לבכות - לבכות על יום שחלף
לבכות במסתרים
ולבכות על פרח שקמל ואבד

לחייך - לחייך מול שמיים בהירים
לחייך למשמע זכרונות נעימים
ולחייך על שטויות שעשיתי בחיים

לשיר - לשיר שירים עצובים בלי לבכות
לשיר שירי געגועים ודמעות
לשיר כדי לשמוח

על מה שעבר ועתה כבר רחוק....

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner